

ELEMENTE DE METODOLOGIE: SCHIȚA IN SITU, ILUSTRATIA DE TEXT



Lucrul cu copiii și patrimoniu poate părea anevoios, pentru că, de multe ori, ceea ce suntem obișnuiți să auzim în jurul monumentelor și obiectelor de patrimoniu, sunt descrieri cu termeni de specialitate și o istorie expusă greoi, cu multe date și nume. Desigur, pentru copii, astfel de expuneri sunt obositoare și plicticoase și nu le permit să întrevadă și să simtă viața care pulsează, încă, în spatele materiei, istoria vie și fascinantă. O expunere adecvată este mai degrabă o împreună descoperire, născută din întrebări adresate copiilor și discuția răspunsurilor, pe care ei înșiși le dau, stimulându-i astfel către o privire dinamică și interogarea datelor imaginii.

Pe lângă încercarea unor explicații accesibile, două metode ne-au ajutat în demersurile noastre de educație prin patrimoniu: schița în situ și ilustrația de text. Desenul, după monument sau obiect, este foarte plăcut copiilor. Cu câteva elemente de compoziție explicate (cum se centrează imaginea, cum se umple cadrul), copiii pot realiza schițe foarte reușite. Privind cu atenție și desenând, ei se apropie de datele imaginii, fixând detalii, proporții, forme, care, în lipsa acestui exercițiu, trec neobservate. Astfel, cei mici își



pot însuși, chiar în lipsa cuvintelor, acele elemente și felul de a le orândui, prin care se obține o compoziție plastică reușită. Apoi, la „corectură”, putem discuta pe marginea schițelor realizate, punctând, pe înțeles, elementele importante ale imaginii. Un astfel de demers este cu mult mai folositor decât un aparat de fotografiat. Copiii vor colecționa schițele și, în scurt timp, vor cere singuri să le realizeze. Pentru lucrul în aer liber, un clipboard, creion și gumă sunt suficiente. Ele n-ar trebui să lipsească din rucsacul de excursie. Schițe se pot lucra și în muzeu și chiar și acasă, după obiecte ceramice, icoane și după albume. Important este ca modelul să fie ales cu grijă și în acest caz lucrul cu obiecte și monumente de patrimoniu ne oferă o garanție.

Cu cât metodele de lucru sunt mai plăcute și relaxate, cu atât copiii se vor atașa mai firesc de patrimoniu și vor învăța să-l identifice și să-l prețuiască.

Ilustrația de text poate sluji la apropierea și însușirea valorilor scrise. Trecerea de la cuvânt la imagine este, pentru copii, o provocare, pe care o rezolvă de multe ori neașteptat de bine. Se pot ilustra legende, povești, poezii, colinde, scrieri folclorice. Desenele copiilor vor oglini și gradul de înțelegere a textului și, urmate de „corectură” și discuții, vor contribui la fixarea în memorie a operei. | A.S.



